

KroniekHans8

31 Augustus 2019

Beste Vrienden,

Mag ik beginnen met een woord van dank aan mijn vriend die al jarenlang mijn kronieken aan jullie stuurt: Frits Walraven uit Amersfoort. Frits en zijn vrouw Perus zijn oude vrienden die elkaar in Kenia door Pandipieri hebben leren kennen. Ik noem hun naam vandaag omdat Frits mij bij de laatste Kroniek herinnerde aan het feit dat deze brief verzonden wordt aan 289 mensen, wier namen hij opsomde. Bij het lezen van al die namen gingen mij jaren en jaren aan mijn geestesoog voorbij. Ik vroeg mij met verbazing af: zouden die allemaal nog wel eens aan mij denken? Laat ik maar denken van wel, indachtig een woord dat ik onlangs las: "De herinnering slaat een brug tussen werkelijkheid en fantasie". Te mooi om niet waar te zijn. Maar nogmaals, dank je, Frits.

Voor wie zich afvraagt hoe het met mij gaat, het volgende. Sinds 1 mei 2017 ben ik terug in Nederland, aangetast door de ziekte van Parkinson, die mij het lopen onmogelijk maakt. Ter vervanging heb ik twee krukken, een rollator, een scootmobiel en een groot aantal dierbare familieleden en vrienden. Het mooie van Parkinson is dat het niet zeer doet; daar komt dan nog bij dat je de dingen die je niet meer kunt, ook niet meer moet willen doen. Dan blijven er nog een heleboel dingen over waardoor ik kan zeggen dat het goed met me gaat. Ik woon hier in Oosterbeek in ons verzorgingshuis op een prachtige kamer en wordt door warme zorg omringd. Ik mis Kisumu zeer, maar onderhoud veel mooie contacten. Met het werk dat we sinds 1977 in Pandipieri hebben opgebouwd gaat het heel goed: een zestigtal werkers houdt een groot aantal sociale projecten in de volksbuurten gaande. Mede dank zij de steun van diversen van jullie.

Nou, waar was ik gebleven met mijn Afrikaanse lessen. Ik heb het gehad over begroeten. Laat ik nu eens beginnen met het omgaan met kinderen. Dat is een uitgebreid onderwerp. Je zou kunnen beginnen met de ongeboorte foetus; maar de gebruiken bij zwangerschap zijn enerzijds te talrijk en onbekend aan mij, en anderzijds zijn die gebruiken vaak zo plaatselijk dat ze anderen vreemd voorkomen. Hetzelfde geldt voor geboorte. Wel is mij opgevallen hoe taai de moeders in Afrika waren. Ik heb eens ooit een moeder langs de weg geholpen 's nachts, en toen ze met de nieuwe baby in haar arm met andere vrouwen naar huis liep kon je aan het lopen niet zien wie van hen de nieuwe moeder was. Ook viel het mij op dat babies ongeveer 24 uur per dag tegen het lijf van de moeder aan lagen: een soort uitwendige zwangerschap waarbij de positie ongeveer 15 centimeter verschilde van de inwendige zwangerschap. Zodoende maakte de baby hetzelfde aan beweging en geluid mee als voor de geboorte. Goed voor de baby, denk ik: de ervaringen van na de geboorte sluiten dan mooi aan bij die van voor de geboorte.

Nu even iets heel anders. Verschillende van jullie kunnen zich waarschijnlijk Molly nog wel herinneren, ook wel Milly-Molly genaamd. Zij is een aardige jongedame uit Kisumu die met twee krukken loopt vanwege lang geleden opgedane kinderverlamming. Een 15 jaar geleden is zij twee maanden hier in Nederland geweest. In Kisumu is zij sinds jaren een zeer toegewijde medewerkster, vooral in zaken die bezoekers betreffen. Onlangs liet zij mij weten dat haar kreupele been weer zozeer verslechterd is dat zij een nieuwe operatie nodig heeft. Probleem is dat zij, zoals de meesten in Kenia, daarvoor niet verzekerd is. Zij zal dus de operatie zelf moeten betalen. Daarvoor doet zij nu een beroep op de vele vrienden die zij ooit ontmoet heeft. Ik wil jullie dus graag aanmoedigen om haar met een eenmalige donatie te helpen. Geld kan gestuurd worden aan mij, en dan zorg ik er wel voor dat het bij haar terecht komt. Het makkelijkste is het om het via de bankrekening zo te sturen:

aan Hans Burgman voor Molly

zakelijke rekening 1066957

IBAN: NL52 INGB 0001 0669 57

T.n.v. Missieprocure van Mill Hill/Missiehuis; Johannahoeve 4; 6861 WJ Oosterbeek

Tot slot mijn verjaardagsmemories voor de maand augustus:

4: Vera; 5: Moeder(+);6: Mies Sweere, Astrid Simons,; 7: Auke Gebbing, Marianne Ehren; 8: Bert; 9: Marijke Ahne; 11: Evelien; 18: Marijke Strang; 20: Anita; 22: Marie Jose; 24 trouwdag Sandra en Dick; 29: Anki Strang; 30: Thijs; 31: Nicole Peeters.

Eigenlijk zou het logischer zijn om de komende hoogtijdagen te benoemen; hier is dan september.

3: Jeroen; 7: Marty Gieskes; 8: Anouk; 9: Rogier; 12: Mart; 13: Eugene; 14: Roeland, trouwdag Vader en Moeder 1925; 18: Marianne Kester(+); 19: Alwine en Henriette; 24: Jan v.d.Mond; 27: trouwdag Christiane en Hans. Allemaal van harte proficiat.

Tot de volgende keer.

Hans Burgman.